

عنوان مقاله:

منظومه پندنامه انوشیروان به هارون الرشید

محل انتشار:

نهمین همایش ملی پژوهش های زبان و ادبیات فارسی (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسنده:

زهرا حسینی - ، مدرس دانشگاه علمی- کاربردی فرهنگ و هنر البرز

خلاصه مقاله:

هدف اندرزگویی تربیت و آماده سازی مردم است در دریای زندگی و رویارویی با دشواری ها و خطرهایی که ممکن است آدمی را زیر فشار بگذارد و از پا در آورد؛ نوشته های دوره ساسانی اکثراً از پندها و اندرزهای موثر است که برای راهنمایی به سوی رفتاری بهتر بیان شده است. منظومه پندنامه انوشیروان به هارون الرشید (انوشیروان نامه) سروده رضایی ابن رضایی با محتوای داستان تاریخی- تعلیمی متعلق به سده دهم هجری و دوران سلطنت شاه تهماسب صفوی است. پرسش مقاله این است: چه ارتباطی بین انوشیروان پادشاه دوره ساسانی (531-79م) و هارون الرشید پنجمین خلیفه عباسی (786-809م- 93 / 170ه) می توانست وجود داشته باشد این منظومه برای چه کسی سروده شده است در بررسی این گفتار دریافتیم که علاقمندی هارون الرشید به شکوه و محبوبیت انوشیروان تا بدان حد است که داستانسر، داستانی تصنیف می کند که در آن انوشیروان به پادشاهی رسیدن هارون الرشید پیش بینی کرده و پندها و دارایی هایی شاهانه ای برای او باقی گذاشته است؛ دیدار هارون از دخمه انوشیروان حادثه ای است که شرایط اندرزگویی را فراهم می کند. ممدوح شاعر امیرغیاث الدین منصور بن امیرصدرالدین محمد شیرازی وزیر دانشمند شاه تهماسب است. هنگامی که این منظومه به پایان می رسد (938ه) امیر غیاث الدین از وزرات برکنار شده است.

کلمات کلیدی:

منظومه پندنامه، دخمه انوشیروان، رضایی ابن رضایی، هارون الرشید، امیرغیاث الدین منصور

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/829426>

